

6ος ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ (2026) ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ

ΤΕΘΕΝΤΑ ΘΕΜΑΤΑ (Κατηγορία ΠΕ)

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΔΙΚΑΙΟΥ

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (Με αιτιολόγηση)

1. Η συνταγματική αρχή, που κατοχυρώνεται στο άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος, το οποίο ορίζει ότι «Ο σεβασμός και η προστασία της αξίας του ανθρώπου αποτελούν την πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας», τονίζεται ρητά από τον συντακτικό και αναθεωρητικό (2001, 2019) νομοθέτη και σε άλλες τέσσερις (4) ειδικότερες συνταγματικές διατάξεις.

Να αναφέρετε τις διατάξεις αυτές (άρθρο, παράγραφο και εδάφιο όπου χρειάζεται)

Απάντηση: Σύμφωνα με το άρθρο 7 παρ. 2 Σ ορίζεται ότι «2. Τα βασανιστήρια, οποιαδήποτε σωματική κάκωση, βλάβη υγείας, ή άσκηση ψυχολογικής βίας, καθώς και κάθε άλλη προσβολή της ανθρώπινης αξιοπρέπειας απαγορεύονται και τιμωρούνται, όπως νόμος ορίζει».

Σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 2 εδάφιο γ Σ ορίζεται ότι «Ο άμεσος έλεγχος του Κράτους, που λαμβάνει και τη μορφή του καθεστώτος της προηγούμενης άδειας, έχει ως σκοπό την αντικειμενική και με ίσους όρους μετάδοση πληροφοριών και ειδήσεων, καθώς και προϊόντων του λόγου και της τέχνης, την εξασφάλιση της ποιοτικής στάθμης των προγραμμάτων που επιβάλλει η κοινωνική αποστολή της ραδιοφωνίας και της τηλεόρασης και η πολιτιστική ανάπτυξη της Χώρας, καθώς και το σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την προστασία της παιδικής ηλικίας και της νεότητας». Η παράγραφος αυτή αναθεωρήθηκε στις 6 Απριλίου 2001 από τη Ζ' Αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων.

Σύμφωνα με το άρθρο 21 παρ. 1 εδάφιο β Σ ορίζεται ότι «Το Κράτος μεριμνά για τη διασφάλιση συνθηκών αξιοπρεπούς διαβίωσης όλων των πολιτών μέσω ενός συστήματος ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος, όπως νόμος ορίζει». Η παράγραφος 1 του άρθρου αυτού αναθεωρήθηκε στις 25 Νοεμβρίου 2019 από τη Θ' Αναθεωρητική Βουλή των Ελλήνων.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

Σύμφωνα με το άρθρο 106 παρ. 2 Σ ορίζεται ότι «2. Η ιδιωτική οικονομική πρωτοβουλία δεν επιτρέπεται να αναπτύσσεται σε βάρος της ελευθερίας και της ανθρώπινης αξιοπρέπειας ή προς βλάβη της εθνικής οικονομίας».

Συνεπώς, οι διατάξεις που τονίζουν ρητά το δικαίωμα στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι τα άρθρα 7 παρ. 2 Σ, 15 παρ. 2 εδάφιο γ, 21 παρ. 1 εδάφιο β και 106 παρ. 2 Σ.

2. Ομάδα Αστυνομικών της Υποδιεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής, που έχει πληροφορίες ότι στην οικία που κατοικεί ο Α στο κέντρο της Αθήνας και την οποία εκμισθώνει με βραχυχρόνια μίσθωση (μέσω της πλατφόρμας Airbnb), υπάρχουν αποθηκευμένες μεγάλες ποσότητες ναρκωτικών ουσιών, προτίθεται να προβεί σε έρευνα της οικίας αυτής για την ανεύρεση και την κατάσχεση των ναρκωτικών. Η έρευνα διενεργείται νομότυπα, σύμφωνα με το Σύνταγμα, στην εν λόγω οικία παρουσία:

Α. Δικαστικού υπαλλήλου (Γραμματέα της Εισαγγελίας), με ρητή εξουσιοδότηση προς αυτόν του Εισαγγελέα Εφετών

Β. Δικαστικού Επιμελητή

Γ. Εισαγγελικού Παρέδρου

Δ. Του διαχειριστή της πλατφόρμας Airbnb ή του ιδιοκτήτη της οικίας

Απάντηση: Σύμφωνα με το άρθρο 9 παρ. 1 Σ ορίζεται ότι «1. Η κατοικία του καθενός είναι άσυλο. Η ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου είναι απαραβίαστη. Καμία έρευνα δεν γίνεται σε κατοικία, παρά μόνο όταν και όπως ορίζει ο νόμος και πάντοτε με την παρουσία εκπροσώπων της δικαστικής εξουσίας».

Συνεπώς, η έρευνα διενεργείται νομότυπα με την παρουσία Εισαγγελικού Παρέδρου που είναι εκπρόσωπος της δικαστικής εξουσίας.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

3. Ο εργοδότης Α δυσανασχετεί που ο Β, εργαζόμενος ως οδηγός στην επιχείρησή του, εκφράζει, εκτός εργασίας, στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, τις πολιτικές του απόψεις, που δεν συμφωνούν με τις δικές του, παρότι αυτές δεν συνδέονται με την παροχή της εργασίας του. Επιθυμεί δε, να του το απαγορεύσει, άλλως να τον απολύσει για το λόγο αυτό. Βάσει ποιας συνταγματικής διάταξης προστατεύονται εν προκειμένω τα θεμελιώδη ατομικά δικαιώματα του εν λόγω εργαζόμενου και πως λέγεται ο σχετικός νομικός όρος;

Α. Άρθρο 5 παρ. 3

Β. Άρθρο 9 παρ. 1 εδ. β

Γ. Άρθρο 22 παρ. 1

Δ. Άρθρο 25 παρ. 1 εδ. γ

Απάντηση: Σύμφωνα με το **άρθρο 25 παρ. 1** Σ ορίζεται ότι «Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως άτομου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιση και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας», ενώ χαρακτηριστικά στο εδ. γ αυτού ορίζεται ότι «Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν».

Το άρθρο αυτό αναφέρεται στην ανεμπόδιση και αποτελεσματική άσκηση των δικαιωμάτων από το άτομο, η οποία αποτελεί υποχρέωση του Κράτους. Οποιοσδήποτε περιορισμός πρέπει να προβλέπεται ρητά στο Σύνταγμα ή στο νόμο με βάση την αρχή της αναλογικότητας. **Οι ίδιες δε, συνθήκες ισχύουν και για τις σχέσεις μεταξύ των ιδιωτών, νομικός όρος που ορίζεται ως η «τριτενέργεια των θεμελιωδών δικαιωμάτων».**

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

4. Στο Μονομελές Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης, που εκδικάζει διαφορές ιδιωτικού δικαίου, έχει εισαχθεί για συζήτηση αγωγή, που αποτελεί διοικητική διαφορά ουσίας, που υπάγεται στην αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων. Ο δικαστής εκδίδει απόφαση με την οποία:

Α. Κηρύσσει το Δικαστήριο αυτό αναρμόδιο και παραπέμπει την αγωγή στο αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο Διοικητικό Δικαστήριο

Β. Απορρίπτει την αγωγή για έλλειψη δικαιοδοσίας χωρίς να την εξετάσει στην ουσία

Γ. Για την οικονομία της δίκης κρατεί την υπόθεση και δικάζει την αγωγή στην ουσία της, εφαρμόζοντας ως προς τη διαδικασία τους κανόνες της διοικητικής δικονομίας (Να αναφέρετε με την απάντησή σας την ακριβή διάταξη του ΚΠολΔ, δηλαδή το άρθρο, την παράγραφο και το εδάφιο αν χρειάζονται)

Απάντηση: Το Β. Άρθρο 4 ΚΠΟΛΔ εδ γ.- Τα δικαστήρια ερευνούν την έλλειψη δικαιοδοσίας και αυτεπαγγέλτως στις περιπτώσεις των άρθρων 1 και 2. Στις περιπτώσεις του άρθρου 3 την ερευνούν αυτεπαγγέλτως, αν ο εναγόμενος δεν παρίσταται στην πρώτη Συζήτηση ή αν πρόκειται για διαφορές που αφορούν ακίνητα που βρίσκονται στο εξωτερικό. **Το δικαστήριο απορρίπτει την αγωγή ή την αίτηση, αν δεν έχει δικαιοδοσία. ΣΕ ΣΥΝΔΙΑΣΜΟ ΜΕ Άρθρο 2 ΚΠΟΛΔ.-** Τα πολιτικά δικαστήρια απαγορεύεται να επεμβαίνουν σε διοικητικές διαφορές ή υποθέσεις που υπάγονται σε διοικητικά δικαστήρια ή αρχές, όπως επίσης απαγορεύεται τα διοικητικά δικαστήρια ή αρχές να επεμβαίνουν σε διαφορές ή υποθέσεις του ιδιωτικού δικαίου και επιτρέπεται μόνο η εξέταση των ζητημάτων που ανακύπτουν παρεμπιπτόντως.

ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΦΕΡΘΕΙ ΣΤΗΝ ΑΠΑΝΤΗΣΗ:

Όταν μια διαφορά αποτελεί διοικητική διαφορά ουσίας, υπάγεται στη δικαιοδοσία των διοικητικών δικαστηρίων και όχι των πολιτικών δικαστηρίων (όπως είναι το Μονομελές Πρωτοδικείο). Η δικαιοδοσία αποτελεί διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης και εξετάζεται αυτεπαγγέλτως από το δικαστήριο. Αν το πολιτικό δικαστήριο διαπιστώσει ότι στερείται δικαιοδοσίας, υποχρεούται να απορρίψει την αγωγή ως απαράδεκτη

Γιατί είναι λανθασμένη η επιλογή Α:

Ο θεσμός της παραπομπής εφαρμόζεται αποκλειστικά σε περιπτώσεις έλλειψης **αρμοδιότητας** (καθ' ύλην ή κατά τόπον) μεταξύ δικαστηρίων του ίδιου δικαιοδοτικού κλάδου (δηλαδή από ένα πολιτικό δικαστήριο σε άλλο πολιτικό δικαστήριο). Δεν επιτρέπεται η παραπομπή από πολιτικό δικαστήριο σε διοικητικό δικαστήριο λόγω έλλειψης δικαιοδοσίας.

Γιατί είναι λανθασμένη η επιλογή Γ:

Το πολιτικό δικαστήριο δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να «κρατήσει» και να δικάσει μια διοικητική διαφορά εφαρμόζοντας τους κανόνες της διοικητικής δικονομίας, καθώς αυτό θα αποτελούσε κατάφωρη παραβίαση των συνταγματικών κανόνων περί διάκρισης των δικαιοδοσιών (άρθρο 94 του Συντάγματος).

5. Ποια η συνέπεια της παραίτησης από το δικόγραφο της αγωγής;

A. Δημιουργεί δεδικασμένο, ο ενάγων χάνει το ουσιαστικό δικαίωμα και δεν μπορεί να ασκήσει την ίδια αγωγή στο μέλλον

B. Δημιουργεί εκκρεμοδικία και ο ενάγων δεν μπορεί να επανέλθει με νέα αγωγή

Γ. Επιφέρει την κατάργηση της δίκης, η αγωγή θεωρείται ότι δεν ασκήθηκε

(Να αναφέρετε με την απάντησή σας και την ακριβή διάταξη του ΚΠολΔ, δηλαδή το άρθρο, την παράγραφο και το εδάφιο)

Απάντηση: Το Γ. Άρθρο 295 παρ 1 εδ. α.- Η Παραίτηση από το δικόγραφο της αγωγής έχει ως αποτέλεσμα ότι η αγωγή θεωρείται πως δεν ασκήθηκε. Ο περιορισμός του αιτήματος θεωρείται ως μερική παραίτηση από το δικόγραφο.

Γιατί είναι λανθασμένη η επιλογή A:

Η παραίτηση από το δικόγραφο δεν θίγει το ουσιαστικό δικαίωμα ούτε παράγει δεδικασμένο. Ο ενάγων έχει το δικαίωμα να ασκήσει την ίδια ακριβώς αγωγή στο μέλλον, αρκεί το δικαίωμά του να μην έχει παραγραφεί στο μεταξύ. Η απώλεια του ουσιαστικού δικαιώματος και η απαγόρευση νέας αγωγής αποτελούν συνέπειες της παραίτησης από το δικαίωμα της αγωγής (άρθρο 296 ΚΠολΔ), η οποία είναι διαφορετικός θεσμός.

Γιατί είναι λανθασμένη η επιλογή B:

Η εκκρεμοδικία δημιουργείται με την κατάθεση και την επίδοση της αγωγής (άρθρο 221 ΚΠολΔ). Με την παραίτηση από το δικόγραφο, η εκκρεμοδικία **καταλύεται** (παύει να υπάρχει) αναδρομικά, και δεν δημιουργείται. Επομένως, ο ενάγων μπορεί ελεύθερα να επανέλθει με νέα αγωγή.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

6. Ο Α ασκεί αγωγή στο Μονομελές Πρωτοδικείο Σύρου κατά του Β, διπλωματικού αντιπροσώπου της Ιταλίας στην Ελλάδα, με την οποία ζητεί 36.000 ευρώ για μισθώματα που του οφείλει από την εκμίσθωση σε αυτόν ενός ακινήτου του στο νησί, το οποίο ο Β χρησιμοποιούσε ως θερινή του κατοικία. Ο Β ισχυρίζεται ότι απολαμβάνει το προνόμιο της ετεροδικίας και δεν υπάγεται στη δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων.

Ευσταθεί ο ισχυρισμός του Β; Αιτιολογείστε συνοπτικά την απάντησή σας.

Απάντηση: Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 του ΚΠολΔ, οι αλλοδαποί που απολαμβάνουν του προνομίου της ετεροδικίας εξαιρούνται από τη δικαιοδοσία των ελληνικών πολιτικών δικαστηρίων. Άρθρο 3.-1. Στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων υπάγονται Έλληνες και αλλοδαποί, εφόσον υπάρχει Αρμοδιότητα ελληνικού δικαστηρίου. **2. Εξαιρούνται από τη δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων οι αλλοδαποί που έχουν ετεροδικία, εκτός αν πρόκειται για τις διαφορές που υπάγονται στις διατάξεις του άρθρου 29.**

Σύμφωνα με το άρθρο 29. παρ 1. Διαφορές που αφορούν εμπράγματα δικαιώματα επάνω σε ακίνητα, τη νομή ή την κατοχή τους, διαίρεση κοινού, κανονισμό ορίων, απαιτήσεις κατά οποιουδήποτε διακατόχου, Αποζημίωση για αναγκαστική απαλλοτρίωση, καθώς και διαφορές από μίσθωση ακινήτου ή δικαιώματος που συνδέεται με την εκμετάλλευσή του ή από επίμορτη αγροληψία, υπάγονται στην αποκλειστική Αρμοδιότητα του δικαστηρίου, στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το ακίνητο. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το ακίνητο στη Σύρο μισθώθηκε από τον Β για να χρησιμοποιηθεί αποκλειστικά ως ιδιωτική θερινή του κατοικία και όχι εξ ονόματος της Ιταλίας για τις επίσημες ανάγκες της διπλωματικής αποστολής. Συνεπώς, η διαφορά αυτή εμπίπτει στις ρητές εξαιρέσεις της διπλωματικής ασυλίας. Κατά το ελληνικό δίκαιο (άρθρο 29 παράγραφος 1 ΚΠολΔ), οι διαφορές από μίσθωση ακινήτου υπάγονται στην αποκλειστική αρμοδιότητα του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου βρίσκεται το ακίνητο. Ως εκ τούτου, το Μονομελές Πρωτοδικείο Σύρου έχει πλήρη δικαιοδοσία και αρμοδιότητα να δικάσει την αγωγή του Α, και ο ισχυρισμός του Β περί ετεροδικίας πρέπει να απορριφθεί.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

7. Αν σε ένα Πλημμελειοδικείο επαρχιακής πόλης συγκεκριμένη ημέρα κωλύονται όλοι οι πλημμελειοδίκες να δικάσουν τις υποθέσεις που προσδιορίστηκαν στο πίνακιο του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου της δικασίμου αυτής και διαθέσιμος είναι μόνο ο Πρόεδρος Πρωτοδικών, ο οποίος διευθύνει και το Πρωτοδικείο, μπορεί να τις δικάσει;

A. Δεν μπορεί, διότι έχει τη διεύθυνση του Πρωτοδικείου

B. Δεν μπορεί, διότι το Μονομελές Πλημμελειοδικείο συγκροτείται από έναν πρωτοδίκη, που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών

Γ. Μπορεί να τις δικάσει ως μόνος πλημμελειοδίκης

Απάντηση: Το Γ. Άρθρο 5 ΚΠΔ. - Μονομελή πλημμελειοδικεία. Το μονομελές πλημμελειοδικείο συγκροτείται από έναν πρωτοδίκη που ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργιών. **Ο πρόεδρος των πρωτοδικών μπορεί να δικάσει ως μόνος πλημμελειοδίκης.** Στο ίδιο δικαστήριο πλημμελειοδικών είναι δυνατό να λειτουργούν και περισσότερα μονομελή. Ο τόπος συνεδριάσεων του μονομελούς, όταν συνεδριάζει εκτός έδρας, ορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του κώδικα οργανισμού δικαστηρίων και κατάστασης δικαστικών λειτουργιών.

Ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας προβλέπει ρητά τη δυνατότητα του Προέδρου Πρωτοδικών να ασκεί καθήκοντα δικαστή Μονομελούς Πλημμελειοδικείου. Η διάταξη αυτή λειτουργεί ως ασφαλιστική δικλείδα για την εύρυθμη λειτουργία της δικαιοσύνης (ειδικά σε επαρχιακά δικαστήρια με περιορισμένο προσωπικό), ώστε να μην αναβάλλονται οι υποθέσεις όταν υπάρχει κώλυμα των πρωτοδικών. **Γιατί είναι λανθασμένη η επιλογή Α:** Το γεγονός ότι ο Πρόεδρος Πρωτοδικών έχει τη διεύθυνση του δικαστηρίου συνεπάγεται διοικητικά καθήκοντα, αλλά δεν του στερεί τη δικαιοδοτική του ιδιότητα ούτε αποτελεί νόμιμο λόγο αποκλεισμού ή κωλύματος από την άσκηση των δικαστικών του καθηκόντων στο ακροατήριο.

Γιατί είναι λανθασμένη η επιλογή Β: Αν και το πρώτο εδάφιο του άρθρου 5 του ΚΠΔ αναφέρει ότι το Μονομελές Πλημμελειοδικείο συγκροτείται από έναν πρωτοδίκη, το αμέσως επόμενο εδάφιο εισάγει τη ρητή εξαίρεση υπέρ του Προέδρου Πρωτοδικών. Συνεπώς, η επιλογή αυτή παραβλέπει το σύνολο της διάταξης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

8. Σε περίπτωση ανάκλησης της έγκλησης από τον εγκαλούντα ή τον εφοδιασμένο προς τούτο με ειδικό πληρεξούσιο, ποιος υποχρεούνται να καταβάλλει τα δικαστικά έξοδα και τέλη;

A. Ο κατηγορούμενος, ο οποίος ωφελείται από την ανάκλησή της

B. Ο εγκαλών-ανακαλών βαρύνεται σε κάθε περίπτωση να καταβάλλει τα δικαστικά έξοδα

Γ. Και οι δύο εξ ημισείας

Απάντηση: Το Β. Άρθρο 55 ΚΠΔ. - Ανάκληση της έγκλησης. Έξοδα. Παρ. 3. Για την ανάκληση που προβλέπεται στην παρ. 1 δεν είναι απαραίτητη η προκαταβολή των δικαστικών εξόδων και τελών, που βαρύνουν σε κάθε περίπτωση τον ανακαλούντα. Αντίγραφο της έκθεσης που προβλέπεται στο παρόν άρθρο ή των πρακτικών, μαζί με την εκκαθάριση των δικαστικών εξόδων στέλνεται για είσπραξη στον αρμόδιο ταμία.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

9. Ποια είναι η αποδεικτική αξία της μαρτυρικής κατάθεσης ή της απολογίας του Β, συγκατηγορουμένου του Α για την ίδια πράξη (π.χ. κλοπή), ως προς την καταδίκη του Α για την πράξη αυτή, αν δεν υπάρχει άλλο αποδεικτικό μέσο για την ενοχή του;

Α. Λαμβάνεται υπόψη για την καταδίκη του Α και μόνη η ένορκη μαρτυρική κατάθεση του συγκατηγορούμενου του Β

Β. Δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη από το δικαστήριο μόνο η μαρτυρική κατάθεση ή η απολογία του συγκατηγορουμένου Β για την καταδίκη του Α, αν δεν υπάρχει και άλλο αποδεικτικό μέσο για την ενοχή του, το οποίο πρέπει να κατονομάζεται ρητά στη δικαστική απόφαση

Γ. Λαμβάνεται υπόψη και μόνη η απολογία του συγκατηγορουμένου του Β για την καταδίκη του Α, αν, κατά τη διάρκεια της απολογίας του, ο Β ορκίσθηκε ενώπιον του δικαστηρίου, δίνοντας τον όρκο των μαρτύρων

Απάντηση: Το Β. Άρθρο 211 ΚΠΔ Μαρτυρία συγκατηγορουμένου.

Η μαρτυρική κατάθεση ή η παροχή εξηγήσεων ή η απολογία προσώπου συγκατηγορουμένου για την ίδια πράξη δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, αν δεν υπάρχει και άλλο, ρητά κατανομαζόμενο στην απόφαση, αποδεικτικό μέσο.

Ο νομοθέτης θεσπίζει έναν ρητό **αποδεικτικό περιορισμό** για την προστασία του κατηγορουμένου. Η μαρτυρία ή η απολογία ενός συγκατηγορουμένου αντιμετωπίζεται με ιδιαίτερη καχυποψία, καθώς εκείνος μπορεί να έχει κίνητρο να ελαφρύνει τη δική του θέση μετακυλίνοντας την ευθύνη. Επομένως, για να στηριχθεί μια καταδικαστική απόφαση, απαιτείται η ύπαρξη και άλλων, ανεξάρτητων αποδεικτικών μέσων (π.χ. έγγραφα, άλλοι μάρτυρες, πραγματογνωμοσύνη), τα οποία το δικαστήριο οφείλει να αναφέρει και να αξιολογήσει ρητά στο σκεπτικό του. **Γιατί είναι λανθασμένη η επιλογή Α:** Η επιλογή αυτή παραβιάζει ευθέως την απαγόρευση του άρθρου 211 ΚΠΔ. Μόνη της η κατάθεση του Β δεν αρκεί σε καμία περίπτωση για να καταδικαστεί ο Α. **Γιατί είναι λανθασμένη η επιλογή Γ:** Η επιλογή αυτή είναι νομικά αβάσιμη για δύο λόγους. Πρώτον, ο συγκατηγορούμενος **δεν ορκίζεται ποτέ** κατά τη διάρκεια της απολογίας του, καθώς προστατεύεται από το δικαίωμα μη αυτοενοχοποίησης. Δεύτερον, ακόμη και αν εξεταστεί ως μάρτυρας (κάτω από συγκεκριμένες προϋποθέσεις), η κατάθεσή του και πάλι εμπίπτει στον περιορισμό του άρθρου 211 ΚΠΔ και δεν αρκεί από μόνη της.

10. Ποια προϋπόθεση απαιτείται από τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προκειμένου να ασκήσει έφεση ο Εισαγγελέας Εφετών κατά αθωωτικής απόφασης του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου ή του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων;

A. Η απόφαση του Δικαστηρίου να μην είναι ομόφωνη και η μειοψηφία να είχε τη γνώμη ότι ο κατηγορούμενος έπρεπε να κηρυχθεί ένοχος για κακούργημα

B. Η απόφαση του Δικαστηρίου να είναι ομόφωνη και ο Εισαγγελέας της έδρας να διατύπωσε κατά τη συζήτηση πρόταση για ενοχή του κατηγορουμένου

Γ. Η απόφαση του Δικαστηρίου να είναι ομόφωνη, οποιαδήποτε πρόταση και αν διατύπωσε κατά τη συζήτηση ο Εισαγγελέας της έδρας

Απάντηση: Το Α. Άρθρο 486 ΚΠΔ παρ. 2. Έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου της περιφέρειας όπου ασκεί τα καθήκοντά του και του τριμελούς εφετείου για κακούργηματα μπορεί να ασκήσει ο εισαγγελέας εφετών, εφόσον η απόφαση δεν είναι ομόφωνη και το μέλος ή τα μέλη που μειοψήφησαν είχαν την γνώμη ότι ο κατηγορούμενος έπρεπε να κηρυχθεί ένοχος για πράξη που τιμωρείται σε βαθμό κακούργηματος.

«Ο εισαγγελέας εφετών μπορεί να ασκήσει έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μονομελούς εφετείου.»

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΔΙΑΤΩΝΙΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΚΟΛΛΙΝΤΖΑ

11. Η δημοτική επιχείρηση Α άσκησε ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου αγωγή κατά της εργολήπτριας εταιρείας Β, στην οποία είχε αναθέσει την εκτέλεση του έργου «ΥΔΡΕΥΣΗ – ΑΠΟΧΕΤΕΥΣΗ» και στην οποία, κατά τους αγωγικούς ισχυρισμούς, κατέβαλε πλήρως το εργολαβικό αντάλλαγμα, πλην όμως η τελευταία δεν το αποδέχεται και, πριν από την οριστική παράδοση του έργου, πέτυχε εναντίον της την έκδοση διαταγής πληρωμής με την οποία αυτή (ενάγουσα) διατάσσεται να την καταβάλλει επιπροσθέτως του συμφωνηθέντος εργολαβικού ανταλλάγματος, το ποσό των 130.000 ευρώ. Ζητεί δε, α) να αναγνωρισθεί ότι έχει αποσβεστεί πλήρως η αξίωση της εναγόμενης για το εργολαβικό αντάλλαγμα που αφορά το εν λόγω έργο και β) να αναγνωρισθεί ότι έχει αποσβεστεί πλήρως κάθε απαίτηση της εναγόμενης εναντίον της, συμπεριλαμβανομένης και της απορρέουσας από την ανωτέρω διαταγή πληρωμής.

Ενόψει των σχετικών διατάξεων του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1999):

A. Η αγωγή με το ανωτέρω περιεχόμενο και αιτήματα (αρνητικά αναγνωριστικά) είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη, διότι το ένδικο βοήθημα της αγωγής, που ασκείται ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, παρέχεται αποκλειστικά για την καταψήφιση ή την αναγνώριση θετικών χρηματικών αξιώσεων, που απορρέουν από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου και δεν νοείται χρήση αυτού για την αναγνώριση της ύπαρξης ή της ανυπαρξίας εν γένει εννόμων σχέσεων ή δικαιωμάτων δημοσίου δικαίου

B. Είναι παραδεκτή η αγωγή με τα ανωτέρω αιτήματα, διότι το ένδικο βοήθημα της αγωγής, που ασκείται ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, μπορεί να έχει ως αίτημα την αναγνώριση της ύπαρξης ή ανυπαρξίας εννόμων σχέσεων ή δικαιωμάτων δημοσίου δικαίου, σύμφωνα με τα, κατ' αναλογία, οριζόμενα στο άρθρο 70 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας

(Με την απάντησή σας να αναφέρετε επακριβώς και τις σχετικές διατάξεις του ΚΔΔ)

Απάντηση: Το ένδικο βοήθημα της αγωγής ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, κατά τις διατάξεις των άρθρων 71 παρ. 1, 73 παρ. 2 και 80 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999), παρέχεται αποκλειστικά για την καταψήφιση ή την (θετική) αναγνώριση χρηματικών αξιώσεων που απορρέουν από έννομη σχέση δημοσίου δικαίου, και δεν νοείται χρήση αυτού για την αναγνώριση της ύπαρξης ή ανυπαρξίας εν γένει εννόμων σχέσεων ή δικαιωμάτων δημοσίου δικαίου. Επομένως, η αγωγή με τα προπεριγραφέντα αρνητικά αναγνωριστικά αιτήματα είναι απορριπτέα ως απαράδεκτη.

12. Ποια από τις παρακάτω κατηγορίες φυσικών προσώπων έχει ικανότητα να διεξάγει δίκη στο όνομά του (δικανική ικανότητα) κατά τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας;

A. Όλα τα φυσικά πρόσωπα, ανεξαρτήτως ηλικίας ή δικαιοπρακτικής ικανότητας, για κάθε είδους δίκη

B. Μόνο τα ενήλικα φυσικά πρόσωπα με πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα, χωρίς καμία απολύτως εξαίρεση

Γ. Τα φυσικά πρόσωπα με πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα, καθώς και όσα έχουν περιορισμένη, αλλά μόνο για διαδικαστικές πράξεις, που απορρέουν από σχέσεις για τις οποίες αναγνωρίζεται η δικαιοπρακτική τους ικανότητα

Απάντηση: Κατά το άρθρο 24 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999), δικανική ικανότητα για τη διενέργεια διαδικαστικών πράξεων έχουν τόσο τα φυσικά πρόσωπα με πλήρη δικαιοπρακτική ικανότητα, όσο και εκείνα με περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα, στην τελευταία περίπτωση όμως μόνο για τις διαδικαστικές πράξεις που αφορούν τη ρύθμιση σχέσεων για τις οποίες αναγνωρίζεται η δικαιοπρακτική τους ικανότητα από το ουσιαστικό δίκαιο.

13. Ποιο από τα παρακάτω είναι νομικά ορθό και βάσει ποιάς διάταξης του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, σχετικά με την κατάρτιση και την ανάρτηση του εκθέματος, στο οποίο αναγράφονται με τη σειρά του πινακίου οι προς συζήτηση υποθέσεις στα διοικητικά δικαστήρια;

A. Το έκθεμα που καταρτίζει η γραμματεία για κάθε δικάσιμο, αναρτάται έξω από την αίθουσα συνεδριάσεων το αργότερο τρεις (3) ημέρες πριν από τη δίκη, επί ποινή ακυρότητας της συζήτησης των υποθέσεων

B. Το έκθεμα αναρτάται έξω από την αίθουσα συνεδριάσεων την προηγούμενη της δίκης και η παράλειψη της ανάρτησής του συνεπάγεται την ακυρότητα της διαδικασίας

Γ. Το έκθεμα αναρτάται έξω από την αίθουσα συνεδριάσεων και στον ιστοχώρο του κάθε δικαστηρίου από την προηγούμενη της συνεδρίασης και η τυχόν παράλειψη της ανάρτησής του δεν επιφέρει ακυρότητα της διαδικασίας

Δ. Το έκθεμα αναρτάται το πρωί της ίδιας ημέρας της συνεδρίασης και η παράλειψή του καλύπτεται αν οι διάδικοι είναι παρόντες

Απάντηση: Σύμφωνα με το άρθρο 132 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Ν. 2717/1999), η γραμματεία καταρτίζει για κάθε δικάσιμο έκθεμα στο οποίο αναγράφονται με τη σειρά του πινακίου οι προς συζήτηση υποθέσεις, το δε έκθεμα αυτό αναρτάται έξω από την αίθουσα συνεδριάσεων και στον ιστοχώρο του κάθε δικαστηρίου από την προηγούμενη της συνεδρίασης, ενώ, κατά τη ρητή πρόβλεψη της παρ. 2 του ίδιου άρθρου, δεν προκαλεί ακυρότητα της διαδικασίας η μη ανάρτηση του εκθέματος ή η μη μνεία σε αυτό συγκεκριμένης υπόθεσης. Η ρύθμιση αυτή αποσκοπεί στην ενημέρωση των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων για τις προσδιορισθείσες προς συζήτηση υποθέσεις, χωρίς όμως ο νομοθέτης να προσδίδει στην τήρηση της οικείας διατύπωσης χαρακτήρα ουσιώδους τύπου της διαδικασίας, του οποίου η παράβαση θα επέφερε ακυρότητα.

14. Ποια είναι η έννομη συνέπεια στην περίπτωση κατά την οποία μία δημόσια σύμβαση μεγάλης οικονομικής αξίας υπογραφεί χωρίς προηγούμενο προσυμβατικό έλεγχο νομιμότητας από το Ελεγκτικό Συνέδριο;

A. Η σύμβαση είναι αυτοδικαίως άκυρη και δεν παράγει κανένα έννομο αποτέλεσμα

B. Η σύμβαση είναι ακυρώσιμη και παραμένει ισχυρή αν δεν προσβληθεί εντός 30 ημερών από κάποιον τρίτο, που έχει έννομο συμφέρον

Γ. Η ισχύς της σύμβασης αναστέλλεται μέχρι να διενεργηθεί ο προσυμβατικός έλεγχος νομιμότητας από το Ελεγκτικό Συνέδριο

Απάντηση: Σύμφωνα με το άρθρο 327 του Ν. 4700/2020, όταν δεν διενεργηθεί ο υποχρεωτικός προσυμβατικός έλεγχος που προβλέπεται για τις συμβάσεις που υπάγονται στον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η σύμβαση που συνάπτεται είναι άκυρη. Η διάταξη καθιερώνει ως έννομη συνέπεια την ακυρότητα της σύμβασης και όχι την ακυρωσία της, δηλαδή η σύμβαση δεν καθίσταται απλώς προσβλητή από ενδιαφερόμενο τρίτο ούτε παραμένει προσωρινά σε αναστολή μέχρι τη μεταγενέστερη διενέργεια ελέγχου. Η υποχρέωση προσυμβατικού ελέγχου αποτελεί ουσιώδη προϋπόθεση για τη νόμιμη σύναψη δημοσίων συμβάσεων μεγάλης οικονομικής αξίας και η παράλειψή του συνεπάγεται ευθέως την ακυρότητα της σύμβασης.

15. Στις δημόσιες συνεδριάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου προς συζήτηση των υποθέσεων στο ακροατήριο παρίσταται:

A. Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου

B. Ο Υπουργός των Οικονομικών

Γ. Ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας των Τακτικών Διοικητικών Δικαστηρίων

Απάντηση: Σύμφωνα με το άρθρο 223 παρ. 2 του Ν. 4700/2020, στις δημόσιες συνεδριάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου για τη συζήτηση υποθέσεων στο ακροατήριο παρίσταται ο Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο οποίος εκφέρει τη γνώμη του επί της υπόθεσης. Η παρουσία του αποτελεί θεσμικό στοιχείο της διαδικασίας ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.